

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 12C/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124232407
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:6124232407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 12C/38/2024

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50496166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36864455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, zast. JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52058310, o zaplatenie 235,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 12C/38/2024

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 235,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 235,02 eur od 25. 01. 2024 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

20 12C/38/2024

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 14. 02. 2024 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 235,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 235,02 eur od 25. 01. 2024 do zaplatenia. Žalobca v odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 14. 11. 2023 došlo v Liptovskom Mikuláši k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodená nechala poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1560/2023 zo dňa 27. 11. 2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023 po dobu zotrvania poškodenej vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohla poškodená s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemala poškodená k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre ňu nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej

faktúru č. 16702023 splatnú dňa 28. 12. 2023 na sumu 829,07 eur s DPH za 17 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodená odplatne postúpila svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13. 12. 2023 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 829,07 eur s DPH, ktorej postúpenie poškodená oznámila žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodenu. Žalovaný dňa 12. 01. 2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 594,05 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodenu po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 24. 01. 2024 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 09. 01. 2024 podľa do oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 235,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 25. 01. 2024 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody, s poukazom napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 03. 2020 sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 01. 2018 sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 07. 2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 09. 2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 05. 2019 sp. zn. 9Co/300/2018. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodená sa dostala do situácie, keď bola nútená si prenajať náhradné motorové vozidlo za jej poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jej dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodenej spočívala v tom, že poškodená vynaložila náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bola poškodená donútená práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobila a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodený stav, keď nemohla z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodenej nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jej poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto jej nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajala náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na tieto vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/85/2015). 10. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22. 11. 2017 sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 09. 2019 sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodená fakticky nemohla užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodená si prenajala porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu

Bratislava I zo dňa 06. 06. 2017 sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05. 05. 2015 sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. 12. 2018 sp. zn. 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal žalobca na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14. 10. 2021 sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 11. 2018 sp. zn. 3Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 05. 03. 2024 pod č. k. 24Up/344/2024 platobný rozkaz v zmysle návrhu žalobcu. Proti platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom uviedol, že žaloba nie je dôvodná, nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich, nakoľko žalobcom tvrdené nároky nie sú dané, dôvodné a ani preukázané. V prvom rade, ako vyplýva už aj z vyššie uvedeného, žalovaný akcentuje, že žalobca svoj nárok síce dôvodí nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti so škodovou udalosťou/dopravnou nehodou zo dňa 14. 11. 2023 a uplatňuje si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu/vinníka tejto dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia nijak nepreukázal, čo je nevyhnutné minimálne aj pre splnenie/preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ako i pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. V druhom rade podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov potom platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenej uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. platí, že náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému; Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Netreba však opomenúť ani ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka. Žalovaný na základe uplatnenia náhrady škody z postúpenej pohľadávky žalobcom dňa 19. 12. 2023 zahájil šetrenie tejto škodovej udalosti a dňa 10. 01. 2024 ukončil šetrenie škodovej udalosti č. 9534784314 ako poistnej udalosti z titulu náhrady nákladov na použitie náhradného vozidla a poskytol poistné plnenie v prospech poškodenej na účet žalobcu v sume 594,05 eur s DPH. Z podanej žaloby žalobcu vyplýva, že žalobca sa v rámci ním podanej žaloby domáha doplatenia sumy 235,02 eur s DPH ako sumy zodpovedajúcej neúčelným nákladom za prenájom náhradného motorového vozidla účtovanou v sume 47,00 eur s DPH/deň za 5 dní. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 10. 01. 2024 oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba za požičanie náhradného vozidla je 12 dní, a v tejto v priznanej primeranej dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Faktom je, že pri náhrade za náhradné MV žalovaný vždy postupuje tak, že likvidátor si pozrie časovú os a celkovú škodu na vozidle. Škoda sa vypočíta v kalkulačnom systéme Audatex, ktorý používajú i znalci a servis, do ktorého ten-ktorý technik zadá vstupné údaje – technológiu opravy podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia MV, v ktorom je uvedené i časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na vozidle. V danej veci teda žalovaný ustálil/priznal aj podľa údajov z kalkulačného programu podľa normohodín aj s prirátaním 100% času za prestoje 12 dní ako primeranú a účelnú dobu prenájmu náhradného MV (výrobca určuje na opravu poškodenia poškodeného vozidla 44 ČJ na lakovacie práce a 97 ČJ na mechanické práce, pričom 10 ČJ = 1 hod.). Z prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný ako podklad o. i. použil Faktúru č. 16702023 vystavenú žalobcom v sume 829,07 eur s DPH, pričom odpočítal neprimerané náklady na náhradné vozidlo v zostávajúcej dobe – 5 dní – v sume 235,02 eur s DPH (5 dní x 39,17 eur + 20% DPH). Po odpočítaní už bližšie špecifikovaných položiek je potom poistné plnenie v sume 594,05 eur t. j. tak, ako bolo žalobcovi už plnené, čo žalobca v žalobe potvrdzuje a nerozporuje. Z faktúry č. 16702023 vystavenej žalobcom vyplývalo, že základná cena za 1 deň doby nájmu je 47,00 eur s DPH, ku ktorej bol poškodenej žalobcom účtovaný navyše ešte aj jednorazový

poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 30,00 eur s DPH. Túto základnú cenu a aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla, t. j. na preukázanú účelnú potrebu náhradného vozidla poškodenou. Nie je preto opodstatnené tvrdenie žalobcu v žalobe, a ani označovanie ním účelovo vybraných súdnych rozhodnutí o. i. na margo ceny dojednaného nájmu vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, pretože žalovaný základnú sadzbu a aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla akceptoval. K otázke žalobcom tvrdenej primeranosti a účelnosti doby prenájmu v trvaní 17 dní, teda in concreto v dĺžke 5 dní nad žalovanou priznanou dĺžkou 12 dní žalovaný uvádza, že má za to, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu dôvodnosti ním uplatňovaného nároku nad žalovanou priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla. Nakoľko žalobca k žalobe nepredložil ani faktúru autoservisu, a jednak ani tzv. „krycí list“, aj keď tvrdí, že poškodené vozidlo malo zotrvať v autoservise až do ukončenia opravy a doručenia „krycieho listu“ poisťovňou – údajne až do 13. 12. 2023, o čo v zásade žalobca opiera údajnú nevyhnutnosť a účelnosť trvania prenájmu náhradného vozidla, z ktorých by o. i. vyplývalo ukončenie servisných prác/opravy a dĺžka, podľa žalovaného neprimeraného, trvania tých-ktorých servisných prác, listina „Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu“ bez ďalšieho vo veci samej nemá bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Faktom je, že zo žalobcom už predložených listín nie je zrejmé, aké konkrétne práce boli po tak dlhú, zrejme neprimeranú, dobu opravy zo strany autoservisu zvoleného poškodenou a povereného opravou reálne vykonávané, a nie je zrejma ani skutočnosť, kedy v skutočnosti došlo k žalobcom tvrdenému ukončeniu opravy poškodeného vozidla, pričom žalovaný má za to, že ani tieto skutočnosti nie je žalobca objektívne schopný preukázať. Vzhľadom na okolnosti vo veci samej žalovaný upozorňuje aj na fakt, že poškodená podľa názoru žalovaného mohla svoje poškodené vozidlo bezprostredne po škodovej udalosti zjavne užívať, a to až do jeho odovzdania a prevzatia autoservisom – IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o., pričom žalovaný má za to, že poškodená tak aj činila, keďže k začiatku prenájmu náhradného MV došlo až po dvoch týždňoch od škodovej udalosti/dopravnej nehody. Zároveň teda žalovaný konštatuje, že poškodená zrejme nebola nijako nútená, či tlačená tým-ktorým žalobcom tvrdným dôvodom do opravy poškodeného vozidla, a preto má žalovaný za to, že poškodené vozidlo bolo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Z uvedeného teda vyplýva, že poškodená sa mohla s autoservisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia poškodeného vozidla pre účely opravy, ale aj ohľadom trvania jeho opravy, t. j. aby poškodené vozidlo bolo opravené v primeranej dobe. Pri uvedenom žalovaný akcentuje, že poškodená je povinná konať v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti tak, aby nedochádzalo ku škode, a teda v prípade, keď si na čas opravy poškodeného vozidla prenajme/plánuje prenajať náhradné MV a náhradu nákladov za prenájom náhradného MV si následne chce uplatniť z titulu náhrady škody, sú na jej osobu kladené určité nároky na konanie vo vzťahu k dojednaniu takých podmienok opravy, aby sa táto realizovala efektívne, účelne, t. j. predovšetkým v čo najkratšom čase/v primeranej dobe. Obdobne dôvodí aj Krajský súd v Žiline, ktorý v rozhodnutí pod sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28. 02. 2022. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že nemôže ovplyvniť zbytočne zdĺhavú opravu poškodeného vozidla autoservisom/opravcom, ktorého si zvolila práve sama poškodená, a aj preto žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti autoservisu vykonať opravu poškodeného vozidla vo výrobcom stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických alebo iných objektívnych dôvodov. Obdobný názor uviedol aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku pod sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14. 04. 2020. Faktom je, že poškodený subjekt rozhoduje o tom, u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné MV. Žalovaný v súvislosti s otázkou samotnej dĺžky trvania prenájmu náhradného motorového vozidla poukazuje na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, a to aj nakoľko sám žalobca svoj nárok dôvodí skutočnou škodou. S uvedeným stanoviskom sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28. 06. 2016. Z uvedených judikatórnych záverov možno teda vyabstrahovať, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať cenu prenájmu fakturovanú žalobcom - požičovňou, ale je nevyhnutné, aby bolo preukázané, že fakturovaná cena prenájmu je primeraná. A aj preto žalovaný od požadovaného nároku na poistné plnenie odpočítal tú časť, ktorá nebola žalobcom preukázaná ako nevyhnutná/nutná, účelná či primeraná, a to nakoľko takéto náklady nie je možné považovať za skutočnú škodu - náklady účelne a primerane vynaložené poškodenou, respektíve údajným právnym nástupcom poškodenej (žalobcom). Navyše, pokiaľ oprava poškodeného vozidla v rozsahu 5 dní nie je nutná a účelná, ani vynaložené náklady na prenájom náhradného MV zodpovedajúce 5 dňom nemožno považovať za nutné a účelne vynaložené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žalobca riadne nepreukázal dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla nad žalovaným priznaný rozsah 12 dní prenájmu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, na základe čoho žalovaný považuje žalobcom uplatňovaný nárok

v tejto časti za neprimeraný a neúčelný, a teda aj za neopodstatnený. V neposlednom rade žalovaný namieta aj žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania 9,5 % ročne od 25. 01. 2024 do zaplata. Z vyššie opísaného skutkového stavu však vyplýva, že po tom, ako si žalobca uplatnil u žalovaného dňa 19. 12. 2023 svoj tvrdený nárok na náhradu škody, žalovaný po skončení šetrenia hlavnej škody pod PU č. 9572096926, t. j. škody na poškodenom vozidle a s tým súvisiacej opravy, po predložení všetkých nevyhnutných podkladov Oznámením o poistnom plnení zo dňa 10. 01. 2024 informoval žalobcu o výške poskytnutého poistného plnenia, ako aj o dôvodoch nepriznania zvyšnej časti uplatňovaných nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla. Zasláním Oznámenia o poistnom plnení v zákonom stanovenej lehote, v ktorom žalovaný poukázal na skutočnosti a dôvody nepriznania časti nákladov prenájmu, si žalovaný preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na jednoznačné znenie ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. Z vyššie uvedených ustanovení teda vyplýva, že zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nespĺnením povinností ustanovených poisťovateľovi v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. s tým, že v prípade, ak dôjde k splneniu týchto povinností zo strany poisťovateľa, nedôjde k naplneniu hypotézy ustanovenia § 11 ods. 8 uvedeného zákona, a teda nedôjde ani k naplneniu podmienok pre priznanie nároku na úroky z omeškania vo veciach nárokov z povinného zmluvného poistenia. S uvedeným sa nakoniec stotožnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 22. 11. 2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ako aj rozsudku zo dňa 26. 02. 2019 sp. zn. 1Cdo/212/2017. Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že v rámci ustanovenia § 11 ods. 8 v spojení s ustanovením § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. zákonodarca umožňuje uplatňovanie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia iba v prípade nespĺnenia niektorej z povinností stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 predmetného zákona s tým, že v prípade, ak zo strany poisťovateľa dôjde k splneniu ktorejkoľvek z uvedených povinností, teda aj k splneniu povinnosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v stanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia ustanovenej poisťovateľovi § 11 ods. 6 písm. b), poškodenej nárok na úroky z omeškania nevzniká. Žalovaný poukazuje na citované rozhodnutia dovolacieho súdu dôvodiac, že žalovaný si preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť prešetriť škodovú udalosť a poskytnúť poistné plnenie v zistenom a preukázanom rozsahu v zákonnej lehote a teda že sa nemohol dostať do omeškania. Nie je pritom teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že by tieto rozhodnutia boli zrušené Ústavným súdom SR, ba naopak napr. aj v celkom nedávnom rozhodnutí dovolacieho súdu 7Cdo/109/2018 zo dňa 27. 05. 2020 dovolací súd dôvodil rovnako ako žalovaný. Žalovaný v rámci Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10. 01. 2024 žalobcovi oznámil dôvody, pre ktoré neposkytne časť uplatneného, avšak nepreukázaného nároku, čím si splnil svoju povinnosť ustanovenú v ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., na základe čoho nemohol žalobcovi voči žalovanému vzniknúť nárok na úroky z omeškania, nakoľko sa žalovaný nedostal do omeškania podľa ust. § 11 ods. 8. Žalovaný preto rozporuje, neuznáva ani nárok žalobcu na úroky z omeškania uplatnené žalobou. V nadväznosti na doposiaľ uvedené žalovaný záverom skonštatoval, že výpočet žalobcom vybraných súdnych rozhodnutí, hoci v nich bolo, ako tvrdí žalobca, zrejme priznané okrem iného dojednané nájomné vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, nepredstavuje podľa názoru žalovaného žiadny dôkaz, ako sa zrejme mylne domnieva žalobca. Žalovaný má teda za to, že zo skutočnosti, že v iných/ďalších veciach samých boli žalobcovi tie-ktoré ním uplatnené nároky zrejme priznané, automaticky neznamená, že mu majú byť konajúcim súdom priznané aj v predmetnom spore. Na základe vyššie uvedených skutočností, a vzhľadom na vyššie uvedené vecné dôvody ako aj predložené dôkazy žalovaným vo veci samej, žalovaný považuje nárok žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný a nepreukázaný, a preto navrhol súdu, aby toto konanie zastavil, resp. po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobca svojím podaním na základe výzvy súdu navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa § 19 písm. b) CSP, teda na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Pokračovanie v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš navrhol aj s poukazom na ust. § 39 ods. 2 CSP, podľa ktorého na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. Vzhľadom na miesto vzniku poistnej udalosti, je pre zisťovanie pomerov v danom mieste nepochybne vhodnejšie i hospodárnejšie, aby konanie prebiehalo na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Žalovaný má v uvedenom mieste pobočku, čo prispieva k zachovaniu jeho procesných práv v konaní. K navrhovanej miestnej príslušnosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 12. 2018 sp. zn. 11NcC/23/2018 a zo dňa 27. 02. 2018 sp. zn. 2Ncb/3/2018.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu poukázal na to, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla s poukazom na neprimeraný rozsah opravy, pričom za účelný považuje nájom v trvaní 12 dní. Podľa názoru žalovaného nedošlo zo strany žalobcu k preukázaniu dôvodnosti uplatňovaného nároku nad rámec ním priznanej nevyhnutnej dĺžky prenájmu náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru žalobcu rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohla poškodená používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musela zapožičať náhradné vozidlo. Je nepochybné, že nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poisťovňou žalovaného. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodené z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal na skutočnosť, že poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využívala poškodená na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodenej spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bola obmedzená v užívaní svojho vlastníctva a aby upustila od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Vzhľadom k tomu považujeme námietky žalovaného o nepreukázaní nutnosti a účelnosti nákladov vynaložených poškodenou za nedôvodné. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o novej dobe trvania opravy poškodeného vozidla, s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04. 04. 2013 sp. zn. 27Cb/260/2011. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom takýto postup nemožno akceptovať. Žalovaný vôbec nezohľadňuje reálnu dobu, počas ktorej sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, neprihliada na konkrétne okolnosti, ale vychádza len ním určenej z kalkulácie. Žalovaným uznané a vyplatené poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla v rozsahu 12 dní predstavuje svojvoľne určenú dobu trvania nájmu. Poškodená nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť začiatok, priebeh a celkovú dobu trvania opravy jej vozidla, nemôže sa preto jednať o okolnosti, ktoré by vylučovali nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Je potrebné si uvedomiť, že postup prác v servise ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od rôznych faktorov a okolností nezávislých od vôle a konania poškodenej, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu. Uvedené okolnosti nemožno pričítať na úkor poškodenej a vyžadovať, aby sama znášala náklady za obdobie, kedy bola nedobrovoľne obmedzená v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol pre ňu na účely jej bežného fungovania nevyhnutný. Z dôkazov objektívne vyplýva, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy, pričom je potrebné zohľadniť fakt, že to bola práve poškodená, ktorej bol tento stav vnútený bez jej zavinenia. Poškodená si riadne splnila všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. Poškodená svoje vozidlo zverila do rúk autorizovaného servisu IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o., ktorý je zmluvným partnerom žalovaného a dôvodne sa tak spoliehala na to, že oprava jej vozidla bude vykonaná riadne a v primeranom čase. Poisťovňa, t.j. žalovaný je totiž subjektom, ktorý znáša náklady spojené s opravou vozidla poškodenej a pokiaľ je autoservis vykonávajúci jeho opravu jej zmluvným partnerom, zodpovedá sa poisťovni, ktorá ak v plnej výške poskytne poistné plnenie titulom nákladov na opravu vozidla poškodenej, nemožno mať žiadne pochybnosti o správnosti postupu autoservisu pri vykonávaní opravy vozidla poškodenej. Vybavením predmetnej poistnej udalosti vydaním krycieho listu alebo poskytnutím poistného plnenia dochádza k ukončeniu nájmu náhradného vozidla, a to k prvému objektívnemu dňu, kedy poškodená môže svoje opravené vozidlo prevziať z autoservisu. Poškodená mala od žalobcu prenajaté náhradné vozidlo po dobu trvania jeho opravy, pričom prenájom trval odo dňa odovzdania poškodeného vozidla do servisu 27. 11. 2023 do ukončenia opravy a doručenia

krycieho listu žalovaným dňa 13. 12. 2023. Žalobca je toho názoru, že pokiaľ žalovaný nesúhlasí so zvoleným postupom pri oprave či konečnou dĺžkou opravy, neprimeranosť jej trvania alebo údajná nečinnosť autoservisu, mali byť z jeho strany zohľadnené a namietané priamo voči autoservisu ako zmluvnému partnerovi a nie následne v rámci nároku poškodenej. Žalovaný si podľa názoru žalobcu sám protirečí a sponchybuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemal nijaké námietky, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností obratom uhradil a postup autoservisu namieta až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla. V tejto súvislosti žalobca poukázal na závery konštatované v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 07. 2019 sp. zn. 14Cob/55/2019 a obdobne v rozhodnutí zo dňa 12. 12. 2018 sp. zn. 13Cob/116/2018. Čo sa týka ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenej, až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodenej, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodenej ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodenej si mohla svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení tzv. krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po vystavení a doručení krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto okamžite po doručení krycieho listu bola poškodenej informovaná o možnosti prevzatia opraveného vozidla a toto si bezodkladne vyzdvihla. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí autoservis neinformuje poškodenú o tom, že bola vystavená faktúra za opravu motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni, pričom nevydá poškodenej opravené motorové vozidlo až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenej. Poškodenej žiadnym spôsobom neprispela k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od nej spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinila, disponovala finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátila dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Jedná sa o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla žalobca poukázal na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu vyslovený v jeho náleze zo dňa 16. 02. 2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodenej na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodenej, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodenej vynaložila s cieľom eliminovať škodový následok. V nadväznosti na uvedené poukázal tiež na aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, a to konkrétne rozsudok zo dňa 26. 03. 2024 sp. zn. 11Co/88/2023 a rozsudok zo dňa 26. 03. 2024 sp. zn. 9Co/107/2023. V danej veci je preto relevantné, že poškodenej vozidlo sa po celé obdobie v čase od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023, t.j. 17 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodenú nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinila a nemohla predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bola oprávnená a nútená použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodenej mohla používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bola poškodenej vylúčená z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešila nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodenej si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičala náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodenej dostala z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodenej umocňovať jej neprimeraným zaťažovaním v

tom, aby hľadala opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bola poškodená neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaná, keďže už stav poškodenia jej vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodenú. Námieta porušenia všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka podľa názoru žalobcu predstavuje len ďalšie všeobecné domnienky a úvahy spochybňujúce nárok žalobcu. Poškodená pri odovzdaní vozidla do opravy a vzniku prenájmu náhradného vozidla postupovala v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z. z., ako aj v súlade s pokynmi autoservisu a žalovaného pri uplatnení nároku na náhrady škody. Ukončenie nájmu náhradného vozidla sa bezprostredne odvíjalo od ukončenia opravy poškodeného vozidla autoservisom a poskytnutia poistného plnenia žalovaným. Žalobca vyjadril absolútny nesúhlas s právnym názorom žalovaného, že by zo strany poškodenej ako právneho predchodcu žalovaného malo dôjsť k porušeniu všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal žalobca na judikatúru označenú v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu, pričom doplnil, že v nadväznosti na prijaté rozhodnutia Ústavného súdu SR sa aj Najvyšší súd SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe, s poukazom napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23. 02. 2022 alebo uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27. 04. 2022. Vzhľadom k tomu je žalobca toho názoru, že z dôvodu svojvoľného a nedôvodného krátenia poistného plnenia zo strany žalovaného mu nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania.

5. Duplika žalovaného. Žalovaný svojim podaním doručeným súdu dňa 10. 07. 2024 vznesol v zmysle ust. § 41 CSP námieta miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje nároky titulom plnenia z poistnej zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného preto nemôže byť miestna príslušnosť založená podľa § 19 písm. b) CSP, nakoľko v prejednávanej veci absentuje skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Právo na náhradu škody vzniká proti tomu, kto v dôsledku porušenia právnej povinnosti inému spôsobí škodu, pričom medzi uvedeným konaním a spôsobenou škodou je vzťah príčinnej súvislosti; naproti tomu požadovanie plnenia z poistnej zmluvy vyplýva zo záväzkovo –právneho vzťahu vzniknutého podľa § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Je preto zrejmé, že požadovanie poistného plnenia má iný právny základ, ako požadovanie náhrady škody (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/24/2017 zo dňa 30. 11. 2017, uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 9NcC/19/2020 zo dňa 27. 08. 2020). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaným v tejto právnej veci je právnická osoba so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, a aj vzhľadom na to, že, ako už žalovaný akcentoval aj v odpore, žalobca svoj tvrdený nárok odvádza od zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a od zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, je podľa názoru žalovaného miestne príslušným súdom Mestský súd Bratislava IV. Ďalej vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že je možné konštatovať, že sa jedná síce o rozsiahlu, ale takmer totožnú a takpovediac až nehospodárnu argumentáciu žalobcu uvádzanú vo väčšine jeho ďalších/iných konaní voči žalovanému vedených o. i. na konajúcom súde na obdobnom skutkovom základe, v rámci ktorej žalobca iba uvádza ním vybrané súdne rozhodnutia v iných/ďalších konaniach vo veciach samých, čo je však zbytočné a nehospodárne, a navyše má žalovaný za to, že žalobca vo vyjadrení v zásade len dopĺňa svoju argumentáciu na podporu svojich tvrdení o údajnej dôvodnosti uplatneného nároku. Faktom však je, že žalovaný v odpore o. i. namietal, že žaloba je nedôvodná a nároky ňou uplatnené nie sú dané, dôvodné a ani preukázané, avšak žalobca vo vyjadrení nijak nereflektuje na žalovaným uvádzanú argumentáciu vo veci samej významnú a rozporujúcu tvrdený nárok žalobcu. Už z odporu žalovaného vyplýva, že žalovaný od počiatku namieta nepreukázanie žalobcom tvrdených skutočností, ktoré žalovaný akcentoval už v odpore, a to, čo je vo veci samej elementárne, a síce že žalobca nijak nepreukázal, že by ním tvrdený prenájom náhradného MV v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Aj napriek tomu, z vyjadrenia vyplýva, že žalobca nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o podstatné, s vecou samou súvisiace dôkazy. Žalovaný aj na margo vyjadrenia naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná, nárok uplatnený žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ho, a to nakoľko žalobcom tvrdený nárok nie je daný, dôvodný a ani preukázaný. Vzhľadom na to, že žalobca vo vyjadrení navrhol doplniť dokazovanie vo veci samej o „dôkazy“ s ňou nesúvisiace a pre vec samu aj dokonca irelevantné, žalovaný má za to, že de facto ani de iure sa nezmenil skutkový stav veci, a je nutné konštatovať, že žalobca v konaní doposiaľ neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného MV v zostávajúcej časti, t. j. v časti nepriznanej žalovaným, čo žalobca zdánlivo preukazuje iba faktúrou č. 16702023 vystavenou žalobcom dňa 13. 12. 2023 k prenájomu MV zn. Hyundai i30 s EČV: A. za obdobie od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023, Zmluvou

o nájme zo dňa 27. 11. 2023 uzavretou na 17 dní, ďalej Oznámením o poistnom plnení zo dňa 10. 01. 2024 z titulu PU č. 9534784314 - náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla žalobcom a účelovou listinou „Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu“ vystavenou dňa 13. 12. 2023 zrejme na žiadosť samotného žalobcu autoservisom – IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o., ktorá však, ako už žalovaný uviedol v odpore, bez ďalšieho vo veci samej nemá bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Z týchto listín síce vyplýva, že poškodená – A. B. mala mať prenajaté náhradné MV od žalobcu od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023, avšak týmto nie je preukázaná skutočná škoda poškodenej, resp. právneho nástupcu – žalobcu v celom rozsahu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou zavinenou poisteným u žalovaného. Faktom však je, že ani ďalšie žalobcom účelovo predložené listiny faktúra č. 2300 402856 a Potvrdenia o bežnej obchodnej praxi vo veci samej nemajú bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu, a to nakoľko tieto žalobcom k vyjadreniu predložené listiny nepreukazujú o. i. autoservisom uvádzanú zrejme zvýšenú dobu opravy poškodeného MV nad rámec určený výrobcom. Nakoľko autoservis v predmetnej faktúre č. 2300 402856, a ani v potvrdení autoservisu zo dňa 13. 12. 2023 bližšie nešpecifikuje hodiny v ten-ktorý deň, takéto listiny nemožno považovať za dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného MV, navyše účelne a nutne trvajúcej v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že práce autoservisu boli skutočne realizované v takom rozsahu/dobe, ako deklaruje aj samotný autoservis, a aj preto má žalovaný za to, že práce na poškodenom vozidle – VOLKSWAGEN PASSAT z technického hľadiska museli byť ukončené oveľa skôr, čo žalovaný preukázal jednak už predloženou kalkuláciou č. 9572096926 vyhotovenou dokonca autoservisom poškodenej, ako malo podľa tvrdenia žalobcu dôjsť k odovzdaniu opraveného MV poškodenej, čo podľa názoru žalovaného vyplýva aj zo samotnej faktúry autoservisu predloženej žalobcom, kde autoservis dokonca deklaruje, že práce autoservisu boli realizované v menšom rozsahu, v akom ich priznal poškodenej žalovaný. A navyše, aj ďalšie žalobcom účelovo predložené obsahovo takmer identické listiny Potvrdenia o bežnej obchodnej praxi od žalobcom zvolených autoservisov nie sú zjavne relevantné pre vec samu, a to z toho dôvodu, že o žalobcom tvrdenej „bežnej obchodnej praxi“ poskytli predmetné listiny iba žalobcom zrejme účelovo zvolené autoservisy zo Žiliny, ktoré však nevykonávali opravu predmetného poškodeného MV, t. j. absentuje ten-ktorý s vecou samou súvisiaci autoservis z Liptovského Mikuláša – IMPA Liptovský Mikuláš, s. r. o. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že ani žalobcom účelovo predložené listiny Potvrdenia o bežnej obchodnej praxi nepreukazujú ani dôvodnosť žalobcom uplatňovaného nároku nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného MV. Zrejme však nie je ani to, ako s vecou samou súvisia ostatné žalobcom predložené listiny, či žalobcove návrhy na doplnenie dokazovania o listiny nesúvisiace s vecou samou. Ako už žalovaný dôvodil aj v odpore, žalobca sa voči žalovanému domáha poistného plnenia z poistenia škodcu poisteného u žalovaného, a to v zmysle zák. č. 381/2001 Z.z. Pri uvedenom žalovaný opätovne uvádza, že primeraná doba zapožičania náhradného MV, ktorú poškodenému po ukončení šetrenia poistnej udalosti č. 9534784314 priznal, je 12 dní, pričom v tejto dobe je zahrnutý účelný a nevyhnutný čas na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy, o. i. aj technologické postupy lakovacích prác, udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne - žalovaného. Žalobca ani v žalobe a ani vo vyjadrení toto nijak nerozporuje a ani nepreukazuje, resp. nenavrhuje relevantné doplnenie dokazovania, že by trvanie prenájmu náhradného MV bolo preukázateľne odôvodnené a v celom rozsahu nevyhnutné v príčinnej súvislosti s poškodením poškodeného vozidla a jeho opravou v autoservise. Pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti č. 9534784314 žalovaným z titulu náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla žalobcom žalovaný postupoval štandardne na základe predloženej faktúry za prenájom náhradného vozidla a na základe posúdenia dĺžky opravy v rozsahu poškodenia poškodeného MV. Žalovaný opätovne zdôrazňuje, že pri náhrade za náhradné MV žalovaný postupuje tak, že likvidátor si pozrie časovú os a celkovú škodu na poškodenom MV. Škoda sa vypočíta v kalkulačnom systéme Audatex, ktorý používajú aj znalci a servisy na výpočet nákladov na opravy vozidiel, do ktorého ten-ktorý technik zadá vstupné údaje – technológiu opravy podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia toho-ktorého MV, v ktorom je uvedené i časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na MV. A aj vzhľadom na uvedené žalovaný nesúhlasí s účelovým tvrdením žalobcu, že žalovaný určil o. i. dobu trvania nájmu svojvoľným spôsobom. A teda na základe už v ostatnom podaní žalovaného uvedeného a probovaného postupu žalovaný ustálil/priznal aj v súlade s údajmi z kalkulačného programu podľa normohodín aj s prirátaním 100% času za prestoje 4 dni na opravu poškodeného MV, pričom výrobca určuje na opravu poškodenia MV 44 ČJ na lakovacie práce a 97 ČJ na mechanické práce + 2 dni za víkend + 3 deň za obhliadku a doobhliadku MV + 2 dni na dodanie náhradných dielov + 1 deň za vyhotovenie faktúry.

Žalovaný teda zohľadnil aj tzv. preстоje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žalobca riadne nepreukázal dôvodnosť, účelnosť a nevyhnutnosť dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla nad žalovaným priznaný rozsah 12 dní prenájmu, t. j. v trvaní 5 dní nad priznaný rozsah, na základe čoho žalovaný pokladá žalobcom uplatňované nároky v tejto časti nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu za neprimerané, a teda aj za neopodstatnené. Žalovaný aj vzhľadom na už doposiaľ uvedené akcentuje, že zo súdnej praxe tak ustálenej ako i aktuálnej/nedávnej vyplýva, že súdy skutočne preskúmavajú a vyhodnocujú, či a potom v akej dĺžke doba prenájmu náhradného vozidla bola skutočne nevyhnutná a účelná, primeraná, a teda či sa jednalo o skutočnú škodu poškodeného v súvislosti s tou-ktorou dopravnou nehodou a keď má byť plnené z poistenia v zmysle zákona. Žalovaný tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Co/5/2017 zo dňa 25. 10. 2017. Podľa ust. § 442 OZ sa totiž poškodenej uhrádza skutočná škoda, teda škoda, ktorá poškodenej preukázateľne nastala. Pri uvedenom žalovaný poznamenáva, že žalobca sa vo vyjadrení žiadnym spôsobom nevyjadruje, respektíve nerozporuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28. 06. 2016, ktoré súdna prax pri rozhodovaní o takýchto nárokoch aplikuje, a to aj v súvislosti s posudzovaním primeranosti, účelnosti či nevyhnutnosti dĺžky trvania prenájmu náhradného vozidla a bežne takto dôvodiac nepriznáva neprimeranú časť trvania prenájmu náhradného vozidla. Žalobca zrejme opomína, že rovnako bolo dôvodené už i v judikáte č. R 7/1992, v zmysle ktorého náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. A teda pre úspech žalobcu v spore je povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady, pretože z judikatórnych záverov možno rovnako vyvodiť, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať fakturovanú cenu nájmu. Nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného MV je totiž obmedzená len na dobu nevyhnutnej potreby a aj preto dôkazné bremeno o preukázaní tejto nutnosti zaťažuje poškodeného/žalobcu, čo žalobca taktiež zjavne opomína. Dôvodnosť argumentácie žalovaného o skutočnej škode aj v takomto druhu prípadov, a nevyhnutnosť preukázania poškodeným/žalobcom a následne aj priznania či už poisťovateľom alebo súdom dĺžky trvania náhradného vozidla len v primeranom a účelnom rozsahu potvrdzuje napr. aj nedávne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/173/2020 zo dňa 31. 01. 2022, kde sa dovolací súd stotožnil s touto argumentáciou, ktorou dôvodili nižšie súdy, s tým, že súdy vychádzali z nosných právnych záverov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/3/2015, že rozsah (výška) náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti, a že výška tejto náhrady nie je preto daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkolvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej, pričom sa taktiež jednalo o posudzovanie účelnosti/primeranosti trvania prenájmu náhradného vozidla a súdy aj podľa dovolacieho súdu túto dĺžku skrátili v časti zistenej ako neúčelnej/neprimeranej. Žalobcovi takáto argumentácia zjavne nevyhovuje a snaží sa ju, i keď nedôvodne a zavádzajúco, negovať zrejme z toho dôvodu, že z tohto konzistentného a ustáleného právneho názoru súdnej praxe totiž nepochybne vyplýva aj dôkazné bremeno zaťažujúce žalobcu, čo akcentuje žalovaný už od počiatku, no žalobca na to nijak procesne nereaguje, a objektívne posudzovanie všetkých okolností. Na úkor škodcu a na jeho náklady, resp. v tomto prípade jeho poisťovateľa/žalovaného, nemôžu totiž v žiadnom prípade byť prenesené, ako sa žalobca zrejme, avšak nedôvodne, domnieva, ani objektívne faktory/okolnosti, ktoré nemohol (objektívne) ovplyvniť ani škodca ani jeho poisťovateľ. Toto však žalovaný podrobne a vecne dôvodil už v Odpore, no napriek tomu žalobca toto vo Vyjadrení zjavne nijak nereflektuje. V neposlednom rade sa žalovaný nestotožňuje ani s argumentáciou žalobcu k ním uplatnenému nároku na úroky z omeškania. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne pripomína, že žalobca si uplatňuje svoje nároky od žalovaného na základe zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý jednoznačne ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku upravuje otázku úrokov z omeškania v ust. § 11 ods. 8. S touto otázkou sa riadne vysporiadal aj Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 22. 11. 2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017 aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 02. 2019 sp. zn. 1Cdo/212/2017. Vzhľadom na uvedené, ako aj už žalovaným uvádzané skutočnosti žalovaný má aj naďalej za to, že žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania nie je daný, a ani dôvodný. Záverom žalovaný podotýka, že poškodenému poskytol plnenie v zmysle zákona v primeranej, skutočnej a preukázanej výške, a teda žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Žalobca tvrdenú škodu poškodenej preukazuje v zásade len svojou faktúrou, t. j. faktúrou, ktorú vystavil sám žalobca poškodenej, čo však nie je dôkazom o skutočnom rozsahu škody vzniknutej poškodenej v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zavinenou poisteným u žalovaného. Žalobca teda svoje tvrdenia a ani danosť/dôvodnosť tvrdených nárokov žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, pričom žalovaný má za to, že zo strany žalobcu sa jedná iba o zavádzajúce, pozornosť konajúceho súdu od merita veci odkláňajúce a dokonca až o absurdné tvrdenia. V ostatnom sa žalovaný plne pridržiava a naďalej trvá na svojich v odpore uvedených a zároveň aj preukázaných tvrdeniach. Na základe vyššie uvedených skutočností, a

vzhľadom aj na žalovaným už uvedené vecné či právne dôvody vo veci samej, a nakoľko žalobca na tieto nijak vecne ani procesne nereagoval a vo vyjadrení ani nepredložil žiadne iné/relevantné dôkazy, žalovaný považuje nárok žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný a nepreukázaný, a preto žalovaný naďalej navrhuje konajúcemu súdu, aby po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Vzhľadom na námietku žalovaného súd svojim oznámením adresovaným právnej zástupkyňi žalovaného oznámil, že námietku miestnej nepríslušnosti považuje za nedôvodnú s poukazom na nasledovné: V predmetnom spore sa žalobca domáha voči žalovanému zaplata sumy 235,02 eur ako pohľadávky, ktorá mu bola postúpená poškodeným v súvislosti so škodou na motorovom vozidle, ku ktorej došlo dopravnou nehodou dňa 14. 11. 2023 v Liptovskom Mikuláši. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Fakturovaná suma predstavuje náklady na nájom náhradného vozidla, ktorého základom je náhrada škody, preto je v danom prípade miestna príslušnosť v zmysle § 19 písm. b) daná na výber. Charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je priamo určený vzťahom medzi škodcom a poškodeným, ktorý je vždy vzťahom občianskoprávnym, vyplývajúcim z ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto aj v predmetnom spore, kde sa domáha plnenia (nároku na náhradu škody) právny nástupca poškodeného voči poisťovateľovi škodcu, ide o nárok rýdzo občianskoprávny. Zásadnou v súdnej veci je skutočnosť, že samotným postúpením pohľadávky sa povaha postúpenej pohľadávky, majúcej výlučne občianskoprávny charakter, nemení. Rozhodujúce je, že strany sporu v prejednávanej veci medzi sebou neuzavreli žiaden zmluvný záväzok, neexistuje medzi nimi priamy zmluvný vzťah. Tento vzťah a nároky z neho plynúce sa spravujú zákonom č. 381/2001 Z. z. so subsidiárnou aplikáciou Občianskeho zákonníka. Priamy nárok poškodeného proti poisťovateľovi vyplýva z § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. a nie je relevantnou ani skutočnosť, či poškodeným je podnikateľ alebo fyzická osoba - nepodnikateľ. Žalobca v návrhu na pokračovanie v konaní vzhľadom na miesto vzniku poistnej udalosti zvolil Okresný súd Liptovský Mikuláš, teda zvolil súd príslušný podľa ust. § 19 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

7. Pojednávania konaného dňa 20. 08. 2024 sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, nedostavil sa žalovaný ani jeho právny zástupca. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil neprítomnosť žalovaného na pojednávaní, ako aj svoju z dôvodu hospodárnosti konania, pričom bol daný súhlas, aby súd konal a rozhodol aj v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neprítomnosť žalobcovu a svoju na pojednávaní písomnou formou z dôvodu hospodárnosti konania, pracovnej vyťaženia PZ žalobcu a vyjadril súhlas s tým, aby súd v predmetnej veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Preto súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

8. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä so Zmluvou o nájme č. 1560/2023 zo dňa 27. 11. 2023, Čestným prehlásením A. B. zo dňa 13. 12. 2023, Potvrdením autoservisu IMPA Liptovský Mikuláš, s. r. o. zo dňa 13. 12. 2023 o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla, Faktúrou č. 16702023 zo dňa 13. 12. 2023 adresovanou žalobcom A. B., Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi žalobcom ako postupníkom a A. B. ako postupcom zo dňa 13. 12. 2023, Oznámením A. B. o postúpení pohľadávky adresovaným žalovanému zo dňa 13. 12. 2023, Uplatnením náhrady škody z postúpenej pohľadávky adresovaným žalobcom žalovanému zo dňa 13. 12. 2023, Oznámením žalovaného o poistnom plnení č. 9534784314 adresovanom žalobcovi zo dňa 10. 01. 2024, Detailom pohybu z internet bankingu F. G., H. na bankovom účte žalobcu, faktúrou IMPA Liptovský Mikuláš s. r. o. č. 2300 402856 zo dňa 13. 12. 2023 adresovanou A. B. za opravu jej poškodeného motorového vozidla na sumu vo výške 4025,26 eur, Oznámením žalovaného o poistnom plnení č. 9572096926 adresovanom A. B. zo dňa 13. 12. 2023, Potvrdením o bežnej obchodnej praxi vystaveným ALTERIA MOTOR, s. r. o. zo dňa 30. 03. 2022, Potvrdením o bežnej obchodnej praxi vystaveným MD-Bavaria Žilina, s.r.o. zo dňa 02. 11. 2021, Potvrdením o bežnej obchodnej praxi FINAL-CD, spol. s r.o. Žilina zo dňa 30. 03. 2022.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému na zaplata sumy 235,02 eur titulom rozdielu medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla a poskytnutým poistným

plnením zo strany žalovaného, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 235,02 eur od 25. 01. 2024 do zaplatenia.

11. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 14. 11. 2023 došlo v Liptovskom Mikuláši k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Volkswagen Passat, EČV: D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená A. B.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

12. Žalobca uviedol ďalej, že poškodená nechala poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o., na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1560/2023 zo dňa 27. 11. 2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo Hyundai i30 MT, EČ: A.. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné, existencia zmluvného vzťahu týkajúceho sa nájmu dopravného prostriedku bola v konaní preukázaná na základe Zmluvy o nájme č. 1560/2023 zo dňa 27. 11. 2023 čl. 5 a Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 1560/2023 čl. 5 rub.

13. Nájom náhradného vozidla trval od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023 po dobu zotrvania vozidla poškodenej v autoservise, t.j. počas doby 17 dní až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou – žalovaným. Vozidlo bolo odovzdané poškodenej dňa 13. 12. 2023. Tieto skutočnosti vyplynuli z Čestného prehlásenia poškodenej A. B. zo dňa 13. 12. 2023 čl. 6, ako aj z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vystaveného IMPA, Liptovský Mikuláš, s.r.o. dňa 13. 12. 2023 čl. 6 rub a z Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 1560/2023 čl. 5 rub, tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

14. Žalobca tvrdil, že po uvedení doby nemohla poškodená s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať, nemala k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre ňu nevyhnutný. Tieto skutočnosti vyplynuli z čestného prehlásenia poškodenej A. B. zo dňa 13. 12. 2023 čl. 6. Žalovaný tieto tvrdenia namietal, mal za to, že po celú uvedenú dobu 17 dní nájom náhradného vozidla pre poškodenú nebol nutný a účelný, keď mal za to, že tieto kritériá boli splnené len po dobu 12 dní.

15. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 16702023 splatnú dňa 28. 12. 2023 na sumu 829,07 eur s DPH za dobu užívania náhradného vozidla, t.j. 17 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poisťovňa žalovaného. Skutočnosť fakturácie za nájom náhradného vozidla je preukázaná faktúrou č. 16702023 čl. 7, nebola v konaní sporná, avšak žalovaný namietal v konaní zodpovednosť za škodu v celom rozsahu fakturovanej sumy.

16. Následne poškodená odplatne postúpila svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jej nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenu ako postupcom dňa 13. 12. 2023. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry (pohľadávka na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13. 12. 2023 vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka vo výške 829,07 eur s DPH, ktorú je oprávnený žalobca vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Postúpenie pohľadávky poškodená oznámila žalovanému listom zo dňa 13. 12. 2023. Tieto skutočnosti boli v konaní preukázané na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13. 12. 2023 čl. 7 rub a na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13. 12. 2023 čl. 8 rub, tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

17. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla vo výške 829,07 eur s DPH, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodenu, a to listom označeným ako Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 13. 12. 2023. Uvedená skutočnosť je preukázaná uvedenou listinou čl. 9, nebola v konaní sporná.

18. Žalovaný dňa 12. 01. 2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 594,05 eur, t.j. poistné plnenie v krátenom rozsahu - priznaná doba na zapožičanie náhradného vozidla bola len v rozsahu

12 dní, zvyšných 5 dní bolo posúdených ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo, ako vyplýva z Oznámenia žalovaného o poistnom plnení adresovaného žalobcovi listom zo dňa 10. 01. 2024 čl. 10 a z Detailu pohybu z internetbankingu žalobcu v F. – platba od žalovaného bola prijatá žalobcom na jeho bankový účet dňa 12. 01. 2024 vo výške 594,05 eur čl. 11. Tieto skutočnosti boli preukázané na základe uvedených listín, neboli v konaní sporné. Tvrdenie žalovaného o neprimeranosti nákladov na náhradné vozidlo bolo žalobcom v konaní namietané.

19. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), náhradu škody vrátane inej ujmy uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať; ak ide o škodu vrátane inej ujmy spôsobenú motorovým vozidlom jazdnej súpravy tvorenej ťažným vozidlom a prípojným vozidlom, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo voči poisťovateľovi, ktorý poistil prípojnú vozidlo, ak ťažné vozidlo nie je možné identifikovať.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(3) Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

20. Súd mal v konaní preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z poškodenej na žalobcu zo dňa 13. 12. 2023 a pasívnu vecnú legitímáciu odvodil od ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP, v zmysle ktorého poisťovateľ - žalovaný uhradza poškodenému náhradu škody.

21. Žalovaný namietal v konaní účelnosť a nutnosť nájmu náhradného vozidla za celé obdobie nájmu náhradného vozidla, t.j. od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023, keď poukázal na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej je povinnosťou škodcu nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov.

22. Súd v súvislosti s požiadavkou nutnosti vynaložených nákladov poznamenáva, že poškodená, ako vyplýva z jej Čestného prehlásenia čl. 6, nemohla používať svoje motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovanej a na dobu jeho opravy až do doručenia krycieho listu poisťovňou si musela prenajať náhradné vozidlo, nemala k dispozícii žiadne iné vozidlo, nájom náhradného vozidla bol pre ňu nevyhnutný. Preto súd má za to, že je daná príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou titulom náhrady nákladov vynaložených poškodenou účastníčkou dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo po dobu opravy poškodeného vozidla v autoservise IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o. Nebyť poškodenia vozidla pri dopravnej nehode, poškodená by nebola nútená dať vozidlo do opravy v uvedenom autoservise a počas doby opravy prenajať si náhradné vozidlo.

23. Ďalej súd poukazuje v súvislosti s požiadavkou účelnosti nájmu náhradného vozidla, že žalovaný namietal účelnosť vynaložených nákladov počas celej doby nájmu náhradného vozidla, v nadväznosti na čo poškodenej po prešetrovaní poistnej udalosti priznal nárok na poistné plnenie v rozsahu 12 dní namiesto fakturovaných 17 dní. Žalovaný k tomu v konaní uviedol, že v priznanej primeranej dobe 12 dní je zahrnutý čas nutný a účelný na opravu poškodeného motorového vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi. Škoda sa vypočítava

v kalkulačnom systéme Audatex, do ktorého ten ktorý technik zadá vstupné údaje – technológiu opravy podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia vozidla, v ktorom je uvedené i časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na vozidle. Z Prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že ako podklad bola použitá faktúra č. 16702023 vystavená žalobcom v sume 829,07 eur s DPH, pričom od tejto sumy boli odpočítané neprimerané náklady na náhradné vozidlo v rozsahu zodpovedajúcom dobe nájmu náhradného vozidla 5 dní, t.j. náklady vo výške 235,02 eur a potom poistné plnenie bolo stanovené v sume rozdielu, t.j. v sume 594,05 eur, ako bolo žalobcovi aj plnené, čo je nesporné. Žalovaný zdôraznil, že základnú cenu aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla, t.j. na preukázanú účelnú potrebu náhradného vozidla u poškodenej. Žalovaný mal za to, že nebola preukázaná dôvodnosť v žalobe uplatneného nároku nad priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla.

24. Súd má za to, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že poškodená mala možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravy vozidla v autoservise a preto súd vychádzal z preukázanej dĺžky nájmu podľa Potvrdenia autoservisu IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o. zo dňa 13. 12. 2023 o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu čl. 6 rub a Čestného prehlásenia poškodenej zo dňa 13. 12. 2023 čl. 6. Doba nájmu podľa názoru súdu nezávisela od vôle poškodenej, ktorá nemohla ovplyvniť dĺžku opravy vozidla a vydanie vozidla autoservisom v nadväznosti na doručenie krycieho listu od žalovaného.

25. Vystavenie krycieho listu je v zaužívanej obchodnej praxi nevyhnutnosťou, t.zn. bez jeho vystavenia autoservis vozidlo po oprave poškodenému nevydá. Až dňom vystavenia krycieho listu si mohla poškodená vozidlo z autoservisu prevziať a reálne ho užívať. Táto všeobecne známa obchodná prax vyplýva z potvrdení autoservisov ALTERIA MOTOR, s.r.o., MD-Bavaria Žilina a FINAL-CD, spol. s r.o. čl. 46 až čl. 47 predložených žalobcom a znamená, že v prípade ak poisťovňa je zmluvným partnerom autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva krycí list, ktorý sa používa pri poistnej udalosti, teda krycí list vystavuje poisťovňa po poistnej udalosti voči zmluvnému autoservisu, aby mal istotu, že dostane za opravu zaplatené a môže obratom vydať vozidlo po oprave poškodenému.

26. V tomto prípade oprava vozidla v autoservise IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o. bola ukončená a krycí list bol súčasne doručený žalovaným tomuto autoservisu dňa 13. 12. 2023. Okamžite po tom bola poškodená informovaná o možnosti prevzatia opraveného vozidla a toto si aj bezodkladne vyzdvihla. Z vykonaného dokazovania vyplynula skutočnosť vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla v autoservise IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o. dňa 13. 12. 2023 pod č. 2300 402856 na sumu 4.025,26 čl. 44 a rovnako aj skutočnosť Oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 13. 12. 2023 v sume 4.025,26 eur čl. 45. Z uvedeného oznámenia vyplýva, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 13. 12. 2023 a že poistné plnenie na základe doloženej faktúry od autoservisu IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o. poukazujú v plnej výške práve na účet autoservisu. Uvedené bolo dané na vedomie autoservisu. Súd podotýka, že v tomto prípade postup autoservisu a žalovaného v rámci vyššie popísanej obchodnej praxe bol podľa názoru súdu efektívny a rýchly, keďže oprava poškodeného vozidla bola ukončená v zmysle faktúry dňa 13. 12. 2023, šetrenie žalovaného bolo ukončené rovnakého dňa a taktiež bol krycí list doručený žalovanej v tento deň.

27. Súd len dodáva k priznanej výške nákladov za prenájom náhradného vozidla žalovaným na základe interného programu Audatex použitého technikom poisťovne – žalovaného v rozsahu zodpovedajúcej dobe 12 dní, t.j. s krátením fakturovanej sumy v rozsahu 5 dní, že ide spornú otázku v konaní, avšak spochybňovanie nutnosti a účelnosti opravy vozidla v rozsahu celého obdobia opravy v zmysle faktúry v trvaní 17 dní žalovaným nebolo v konaní dostatočne preukázané. Súd poznamenáva, že žalovaný k účinnému namietaniu dĺžky trvania opravy vozidla nepredložil žiaden relevantný dôkaz, napr. vyjadrenie odborne spôsobilej osoby mimo rámec prostredia poisťovne (vyčíslenie cez Audatex realizoval technik poisťovne), súkromným znaleckým posudkom. Súd poukazuje na faktúru autoservisu za vykonanú opravu vozidla, v ktorej sú uvedené konkrétne práce vykonané v rámci opravy poškodeného vozidla a použitý materiál, súd však bez odborného posúdenia nemal možnosť ustáliť, či práce na vykonaní opravy mohli objektívne trvať kratšiu dobu - 12 dní ako tvrdí žalovaná, resp. že autoservis mohol objektívne vykonať opravu poškodeného vozidla v dobe 12 dní. Navyac súd dodáva, že do uvedenej doby je potrebné zahrnúť aj súvisiace činnosti, ako je napr. komunikácia s poisťovňou, ktorá prebiehala aj v tomto prípade. Preto súd má za to, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno k svojim

tvrdeniam, že uplatnené výdavky na prenajaté náhradného vozidla nie sú účelné a nutné v uplatnenej výške.

28. Súd zdôrazňuje podstatnú skutočnosť, že poškodená vinou poistenca žalovaného bola obmedzená v užívaní svojho vozidla, nemala možnosť svoje vozidlo užívať, nemala možnosť ovplyvniť dobu trvania opravy v autoservise. Taktiež poškodená nemohla ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti, doručil krycí list autoservisu a vyplatil škodu autoservisu. Žiadne relevantné skutkové tvrdenia, ani dôkazy k tomu žalovaný v spore nepredložil. V konaní nebolo súdom zistená skutočnosť, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti predĺžila samotná poškodená.

29. Na základe uvedených dôvodov za účelnú a nutnú dobu nájmu vozidla súd považoval dobu od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenej, t.j. od 27. 11. 2023 do 13. 12. 2023, t.j. 17 dní. Podľa názoru súdu žalovaný poistné plnenie krátil nedôvodne a preto žalobca sa oprávnené domáha v konaní zaplataenia dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného.

30. Tvrdenie žalovaného o povinnosti poškodenej dohodnúť s autoservisom podmienky opravy vozidla v rámci všeobecnej preventívnej povinnosti (§ 415 Občianskeho zákonníka) tak, aby bola oprava realizovaná efektívne, účelne, t.j. v čo najkratšom čase/v primeranej dobe, súd vyhodnotil ako nepodložené. Žalovaný vychádzal len zo skutočnosti, že poškodená si dohodla s autoservisom dátum pristavenia vozidla až cca 2 týždne po dopravnej nehode a preto sa mohla podľa neho dohodnúť s autoservisom aj o kratšej dobe trvania opravy. Súd poukazuje, že skutočnosť dátumu prevzatia vozidla do opravy autoservisom dňa 27. 11. 2023 a jeho vydania poškodenej po oprave vozidla a doručení krycieho listu dňa 13. 12. 2023 sú preukázané skutočnosťami na základe listiny Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vystavené dňa 13. 12. 2023 autoservisom IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o. čl. 6 rub. Poisťovňa nepreukázala, že postup poškodenej pri dojednávani podmienok opravy vozidla autoservisom bol v rozpore so všeobecnou preventívnu povinnosťou v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Opätovne súd poukazuje, že poškodená nemala vplyv na trvanie opravy vozidla v uvedenom autoservise, ani na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne.

31. V súvislosti s predmetnou vecou súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16. 02. 2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Z odôvodnenia nálezu vyplynulo okrem iného, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a časť komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.

32. V konaní nebolo zistené, že poškodená mala možnosť následne po poškodení jej motorového vozidla pri dopravnej nehode z vlastných finančných prostriedkov zakúpiť si náhradné vozidlo, bola odkázaná na prenajaté náhradné vozidlo. Taktiež nebolo preukázané, že mala možnosť z vlastných finančných prostriedkov uhradiť opravu svojho vozidla, ktoré bolo poškodené pri dopravnej nehode poistencom žalovanej, bolo preto nutné, aby vyčkala na vydanie opraveného vozidla po doručení krycieho listu od poisťovne. Súd poukazuje na účel inštitútu povinného zmluvného poistenia, ktorým je poskytnutie právnej ochrany poškodenému v súvislosti so škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Zákon o PZP jednak priznáva právo na náhradu škody priamo proti poistiteľovi a jednak ide o to, aby bolo zabezpečené čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy § 4 ods. 2,3 zákona o PZP, resp. aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a jeho uspokojeniu.

33. Súd preto považoval uplatnený nárok žalobcu za dôvodný v celom rozsahu, a to nielen čo do istiny vo výške 235,02 eur, ale aj čo do príslušenstva – uplatneného úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 235,02 eur od 25. 01. 2024 do zaplatenia. Žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi v celosti, keď poistné plnenie krátil na základe nesprávneho posúdenia svojej povinnosti a preto musí znášať následky, vrátane následkov v podobe znášania povinnosti platiť zákonné úroky z omeškania. Povinnosťou žalovaného bolo poskytnúť žalobcovi poistné plnenie najneskôr do 24. 01. 2024 podľa ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP, t.j. v lehote 15 dní od skončenia šetrenia poistnej udalosti, ku ktorému došlo dňa 09. 01. 2024 (čo bolo výslovne deklarované v Oznámení žalovaného o poskytnutí poistného plnenia žalobcovi listom zo dňa 10. 01. 2024) a nasledujúcim dňom, t.j. dňom 25. 01. 2024 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu vo vzťahu k žalobcovi. Súd konštatuje, že od uvedeného dátumu žalobca oprávnene uplatnil úroky z omeškania z dlžnej sumy a z tohto dôvodu mu boli súdom priznané. Výška úrokov z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

34. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobe vyhovel v celom rozsahu.

35. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, nakoľko žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu, keďže súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

2

12C/38/2024

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.